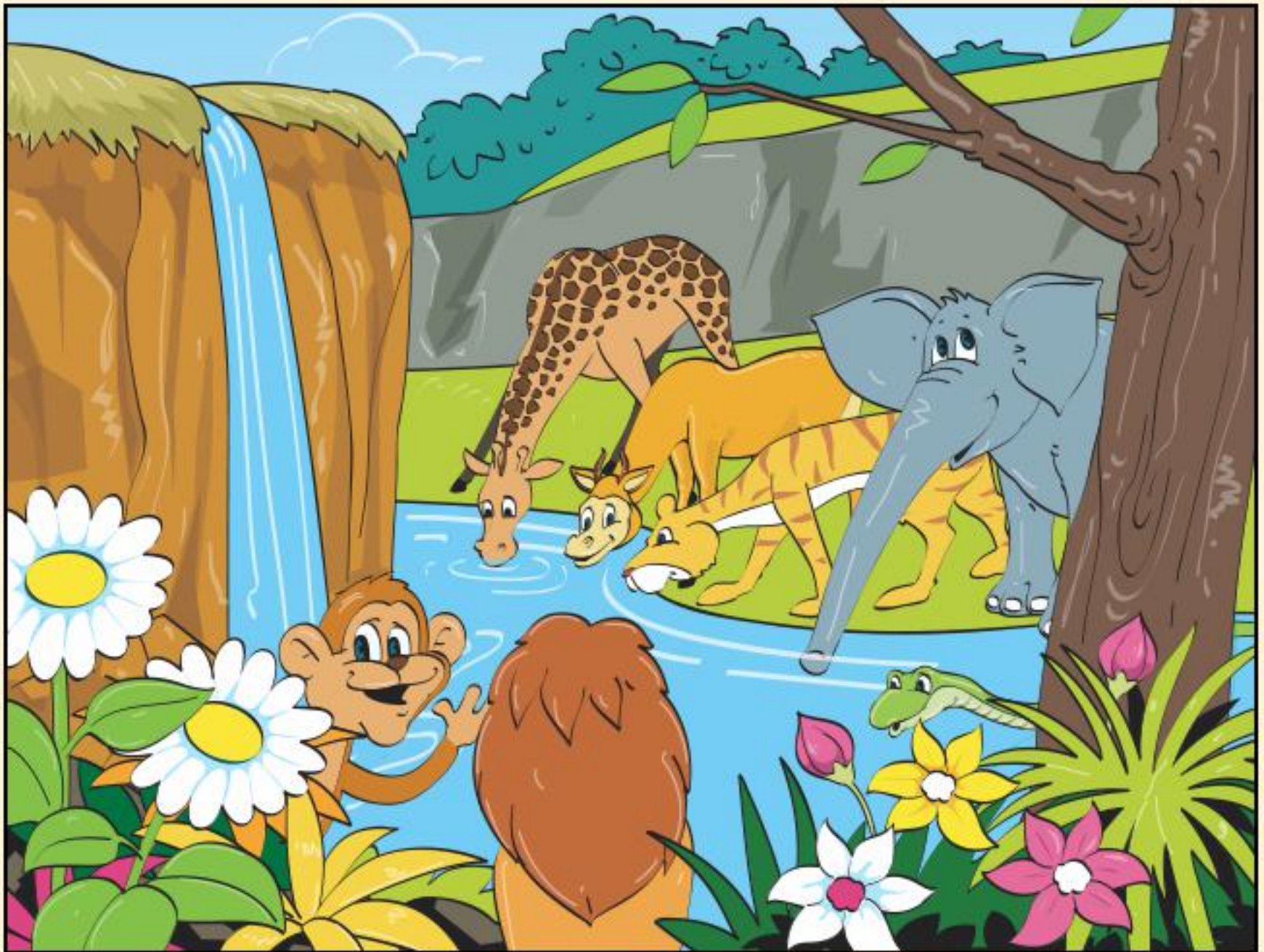
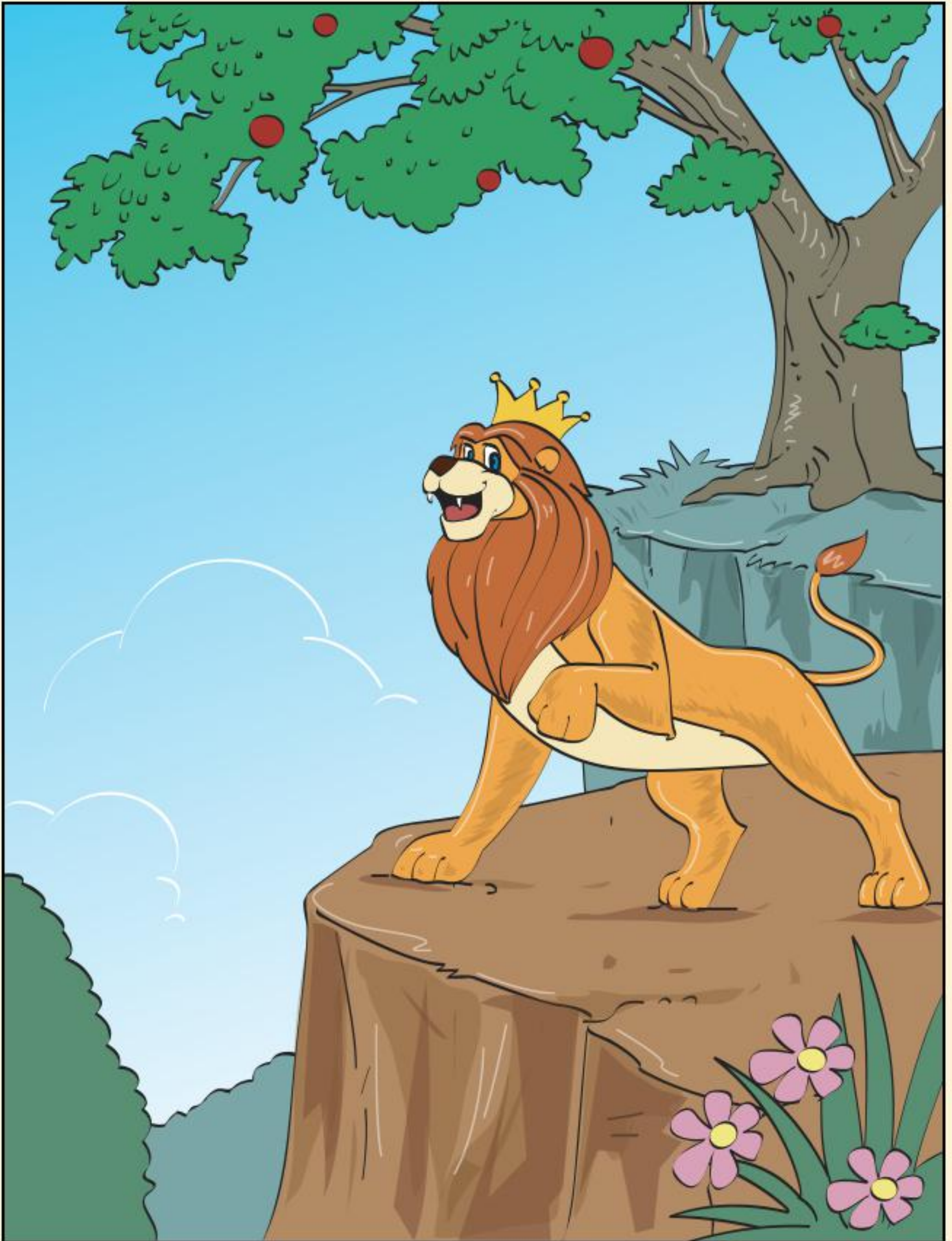

Den som ikke arbeider, får ikke drikke

Det var en gang en stor skog. I skogen var det mange trær og massevis av beitegress. Midt i skogen var det en vannkilde med sprudlende vann. Dyrene pleide å drikke fra dens rene vann og bade i den. Det var mange dyr som bodde i skogen: løver, tigre, gaseller, elefanter, sjiraffer, aper og slanger.

Den store løven var kongen i skogen. Han var vis og rettferdig. Dyrene i skogen elsket ham, og han elsket dem. Han beskyttet dem mot alle slags farer.

Det ene året var høsten voldsom. Det blåste sterkt, og de fleste trærne falt. Da vinteren kom, regnet det ikke i det hele tatt. Dyrene ble veldig svake på grunn av det.

Da våren kom, ble dyrene glade og lykkelige over beitegresset til tross for at det var lite, men kongeløven var trist. Han tenkte på hva dyrene i skogen kunne gjøre, for det var for lite vann.

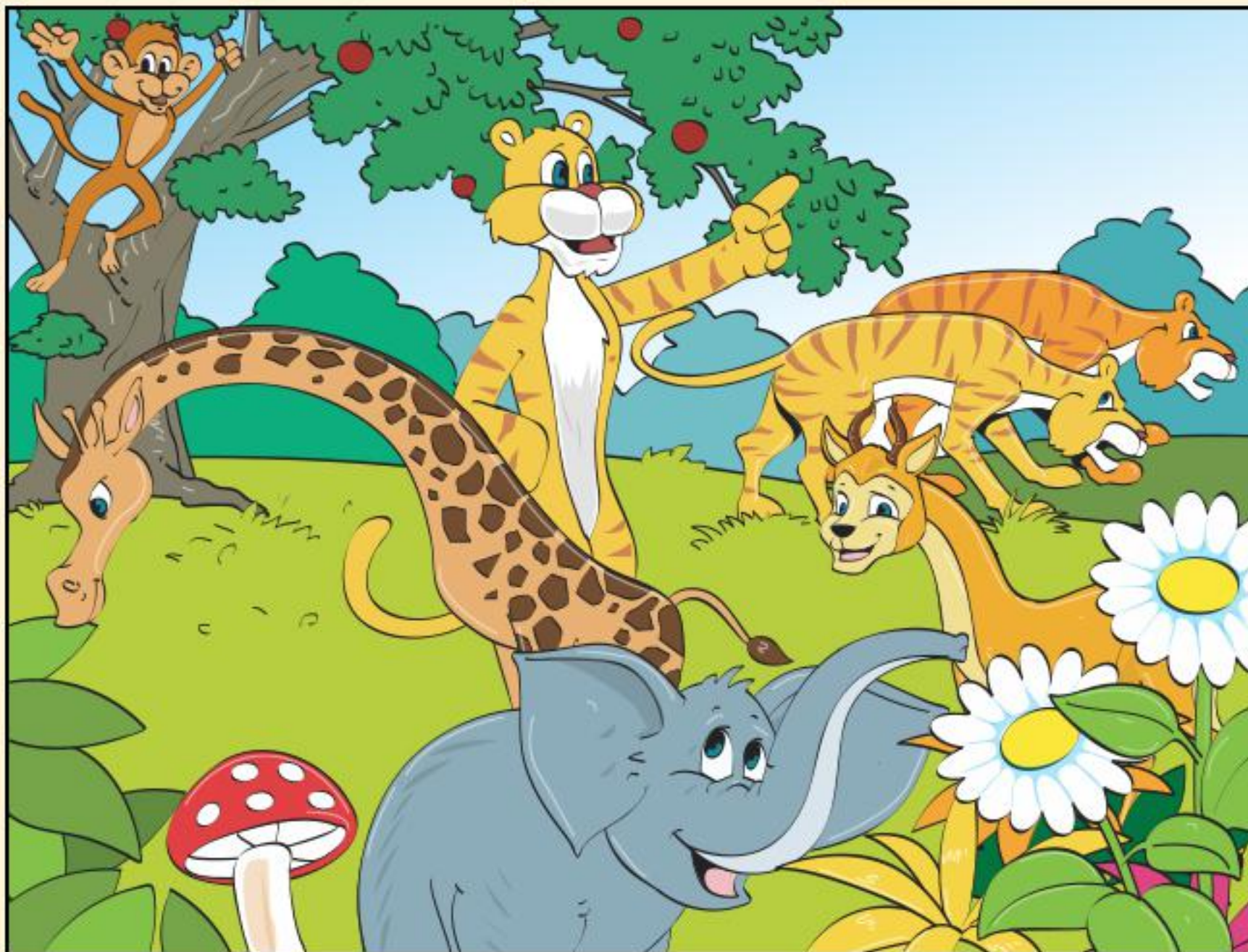

kommer til å være varm. Hva foreslår dere at vi skal gjøre?» En elefant kom fram og sa: «Jeg foreslår at vi

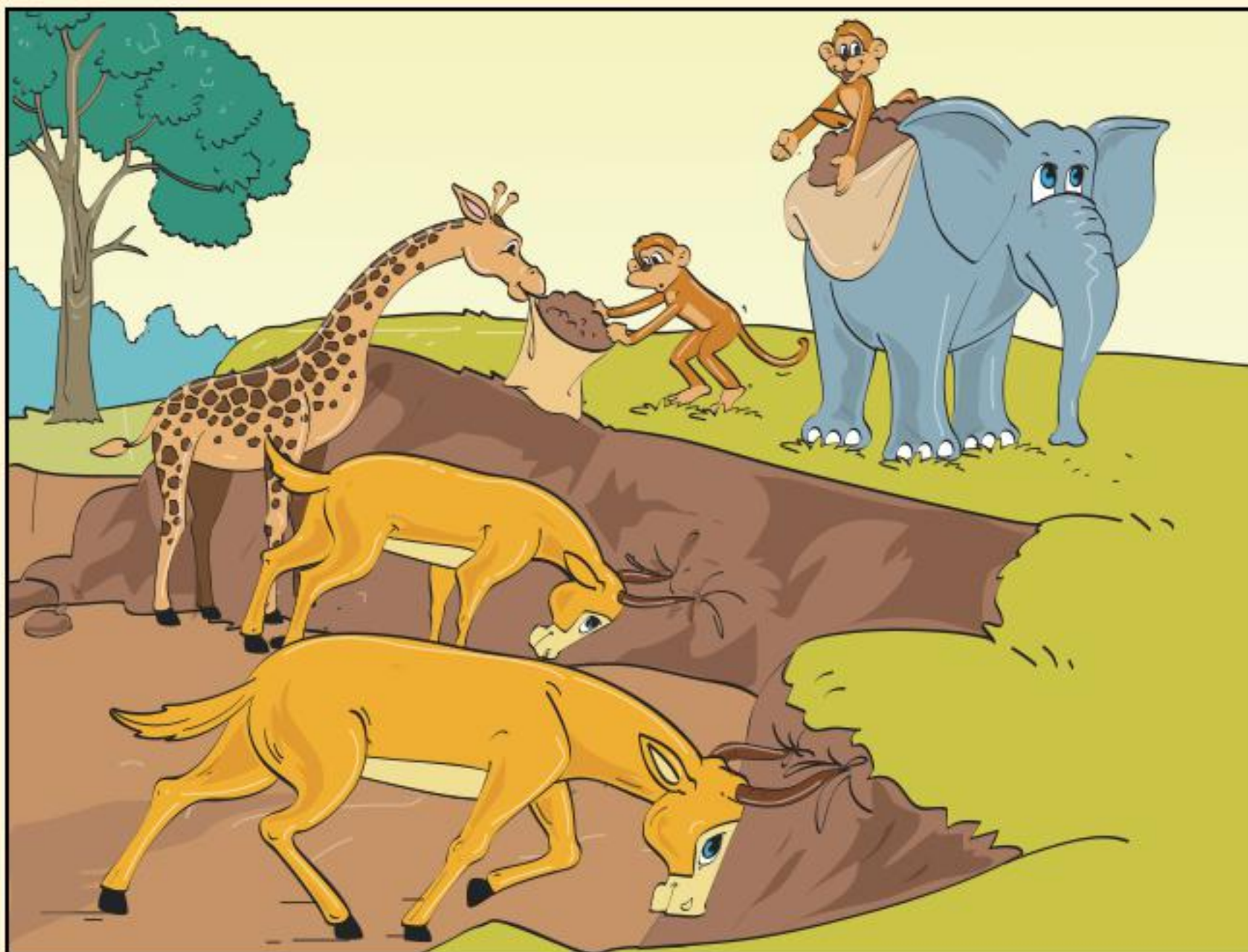

graver et stort vannbasseng. Vi bringer vann til det fra elven som renner gjennom skogen, slik fyller vi det med vann og drikker fra det om sommeren.» Alle dyrene ble veldig glade over forslaget til elefanten.

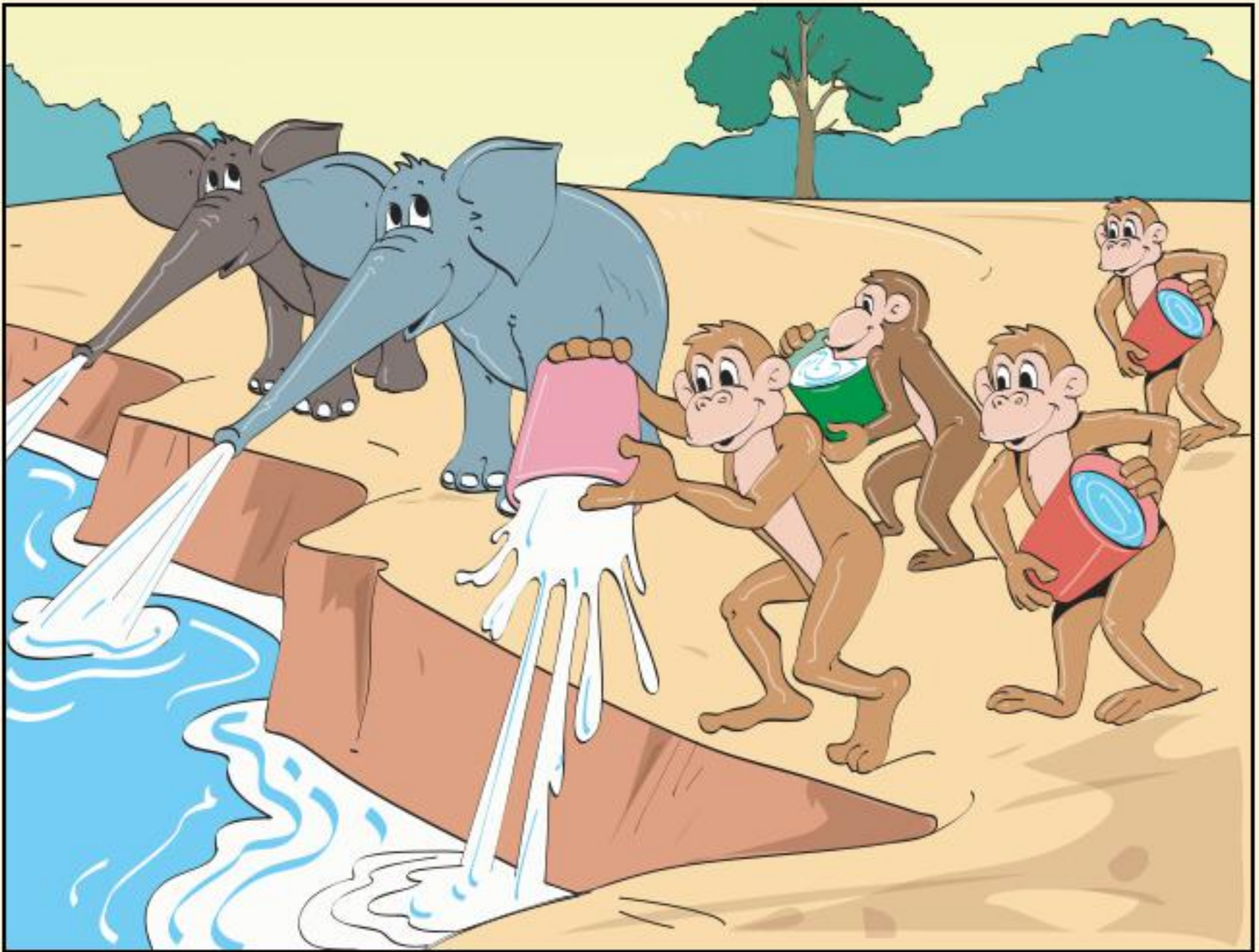

De begynte å arbeide, de strevde og stod på, men den store tigreren og hans venner nektet, for de var for late til å arbeide. Den store tigreren sa: «Kildens vann er nok for oss, vi vil ikke drikke med dere fra vannbassenget!»

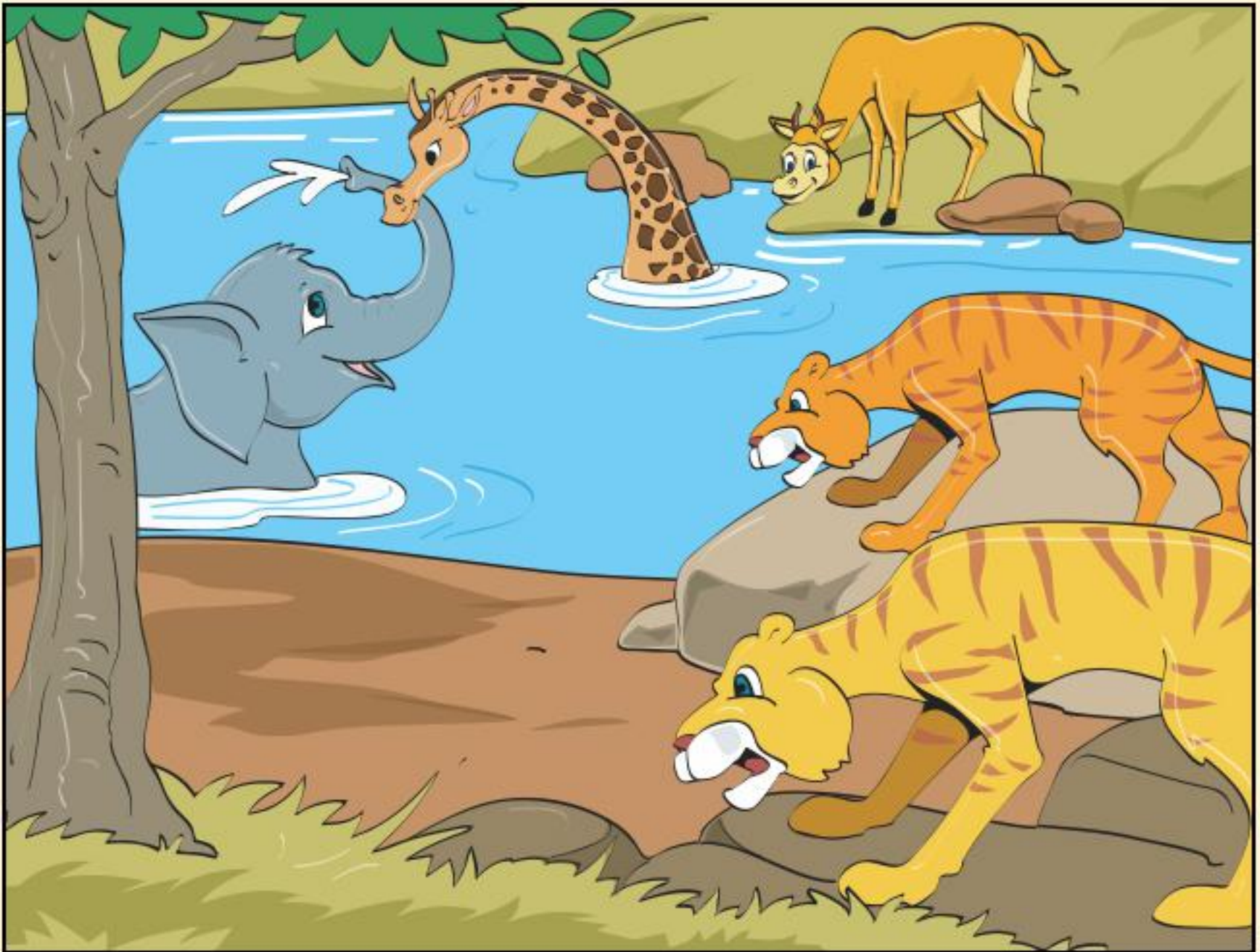
Dyrene gravde og sang. Gasellene gravde med sine sterke horn. Sjiraffene bar ut jorden fra gropen. Apene puttet jorden i sekker og la dem på ryggen til elefantene. Elefantene bar jorden og tok den med ut fra skogen.

Etter en måneds uavbrutt arbeid hadde dyrene klart å lage en stor nok grop. Etter det begynte de å hjelpe hverandre med å hente vann fra elven. Apene stilte seg i en lang rekke, den begynte ved elven og sluttet ved gropen. Den første apen fylte en bønne med vann og sendte den videre til neste ape, slik fortsatte det helt til enden av rekken, og den siste apen helte vannet i gropen. Elefantene fylte snabelen med vann og sprutet det ut i gropen.

Etter en ukes hardt arbeid, var bassenget fylt med vann.

Så kom sommeren. Det var veldig varmt. Vannet i kilden tørket ut. Tigrene tørstet nesten i hjel. De visste ikke hvordan de skulle få seg noe å drikke. Mens de andre dyrene drakk og svømte i vannet - de koste seg.

Tigrene forsøkte flere ganger å nærme seg vannbassenget, men de mislyktes. For løven hadde satt opp et strengt vakthold rundt det hele dagen lang.

Den store tigeren kom til løven. Han sa: «Du store løve, tigrene holder på å dø av tørst. Vi innser vår feil, at vi ikke deltok i å grave vannbassenget, men vi håper at dere skal tillate oss å drikke med dere.»

Dyrene samlet seg for å snakke sammen om hva de skulle gjøre med tigrene. De bestemte seg for å tillate dem å drikke, men bare én gang om dagen, som straff.

Tigrene begynte å tenke på om de kunne gjøre noe for dyrene i skogen, slik at de ville tillate dem å drikke når de ville.